

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 18.06.77 (P.199009)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 08.05.78

Opis patentowy opublikowano: 31.10.1980

Int. Cl² B62D 55/18

B62D 55/20

Twórca wynalazku: Cezary Gurbiel

Uprawniony z patentu tymczasowego: Przedsiębiorstwo Projektowania Przemysłu
Maszyn Budowlanych „Bipro-Bumar”,
Łódź (Polska)

Łącznik ogniów gąsienicy

Przedmiotem wynalazku jest łącznik ogniów gąsienicy.

Dotychczas łączniki ogniów gąsienicy wykonywane są z jednolitego materiału w postaci prętów lub rur grubościennych.

Kierunek ułożenia włókien pochodzących z procesu walcowania prętów lub rur, równoległy do wzdłużnej osi łącznika, nie gwarantuje należytej jego żywotności, gdyż zanieczyszczenia pochodzące z wytopu stali umiejscowione na granicach ziarn powodują osłabienie materiału zwłaszcza w kierunku prostopadłym do walcowania, co zmniejsza odporność na zużycie a sposób wykonywania łącznika powoduje znaczne zużycie materiału.

Jak wykazują wyniki z eksploatacji, największe zużycie łącznika występuje w płaszczyźnie przechodzącej przez jego oś i oś wzdłużną gąsienicy, natomiast praktycznie nie występuje ono w płaszczyźnie przechodzącej przez oś łącznika i prostopadłej do osi wzdłużnej gąsienicy.

Celem wynalazku jest skonstruowanie łącznika o większej żywotności.

Łącznik według wynalazku wykonany jest z blachy w formie dzielonej tulei posiadającej w jednym lub dwóch przeciwległych miejscach niejednorodność materiału w postaci szwu korzystnie spawanego.

Przy montażu gąsienicy łącznik jest tak usytuowany, aby szew położony był poza obszarem jego zużycia, to jest tak, aby płaszczyzna przechodząca przez szew i oś łącznika była prostopadła do osi wzdłużnej gąsienicy w stanie rozwiniętym, przy czym jak wynika z praktycznej eksploatacji gąsienic odchylenie od prostopadłości nie powinno przekraczać $\pm 15^\circ$. Pozycjonowanie łącznika w stosunku do osi wzdłużnej gąsienicy odbywa się ręcznie, co zapewnia konieczną dokładność ułożenia szwu spawalniczego. Obrócenie się łącznika – a tym samym zmiana położenia szwu w czasie eksploatacji – jest niemożliwe, gdyż łącznik jest zamontowany w gąsienicy na wcisk.

Sposób rozkroju blachy zapewniający ułożenie włókien prostopadle do osi wzdłużnej łącznika przyczynia się do zwiększenia jego żywotności.

Łącznik według wynalazku może być wykonywany z blachy o grubości mniejszej od grubości ścianki gotowego łącznika, co pozwoli na zmniejszenie zużycia materiału i narzędzi.

Łącznik ogniów gąsienicy według wynalazku przedstawiony jest na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia łącznik zamocowany w łańcuchu gąsienicy w przekroju wzdłużnym, a fig. 2 przekrój poprzeczny tego łącznika ze sworzniem. Łącznik 1, w postaci dzielonej tulei, posiadający osłabienie w postaci dwóch szwów spawalniczych 2 usytuowanych naprzeciw siebie, osadzony jest na wcisk – w dwóch ogniwach lewym 3 i prawym 4 w częściach zbliżonych do osi gąsienicy – w ten sposób aby płaszczyzna 8 poprowadzona przez te szwy i oś 9 łącznika była

prostopadła do osi wzdłużnej 10 gąsienicy w stanie rozwiniętym. Przy czym odchylenie płaszczyzny 8 do prostopadłości względem osi wzdłużnej 10 gąsienicy mieści się najkorzystniej w granicach $\pm 15^\circ$. Pozycjonowanie łącznika podczas montażu gąsienicy zapewnia pożądaną dokładność ułożenia szwów spawalniczych, natomiast zamontowanie łącznika w ogniwach gąsienicy na wcisk zabezpiecza przed zmianą położenia szwów podczas eksploatacji. Wewnątrz łącznika 1 umieszczony jest suwliwie sworzeń 5 osadzony na wcisk w ogniwach lewym 6 i prawym 7 w częściach oddalonych od osi gąsienicy.

Wynalazek możliwy jest do zrealizowania w innym przykładzie wykonania, np. z jednym szwem.

Zastrzeżenia patentowe

1. Łącznik ogni w gąsienicy wykonany z blachy walcowanej, z n a m i e n n y t y m, że ma postać dzielonej tulei posiadającej w jednym lub w dwóch przeciwległych miejscach szew spalniczy (2), a płaszczyzna (8) poprowadzona przez ten szew lub dwa szwy i oś (9) łącznika (1) jest prostopadła do osi wzdłużnej (10) gąsienicy w stanie rozwiniętym.

2. Łącznik według zastrz. 1, z n a m i e n n y t y m, że odchylenie płaszczyzny (8) od prostopadłości względem osi wzdłużnej (10) gąsienicy mieści się najkorzystniej w granicach $\pm 15^\circ$.

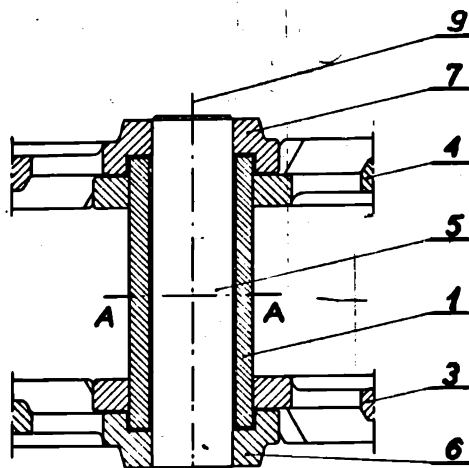

Fig. 1

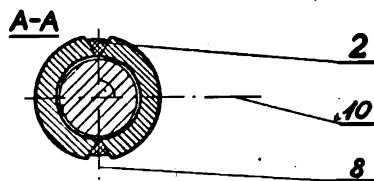

Fig. 2